

drage apotekets ledelse til en apoteksbestyrer i den angivne situation.

Hvis sundhedsstyrelsen for en apotekers regning indsætter bestyrer, bør det rimeligvis være under forudsætning af, at repræsentanter for apotekeren får mulighed for at medvirke ved valg af bestyrer.

Det samme bør være tilfældet i den i § 38 nedenfor beskrevne situation.

ad § 38

Se ovenfor.

ad kapitel 9

I lovbemærkningerne anføres, at de foreslåede regler i kapitlet i vidt omfang er en videreførelse af de gældende regler. En nærmere afklaring af dette spørgsmål er påkrævet.

Det skyldes, at der kan være tvivl om ministeriets synspunkter, dels på grund af lovbemærkningernes modsatrettede karakter (se ovenfor), dels følgende omstændighed:

Indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen var repræsenteret i det såkaldte Ølgaard-udvalg, der i december 1980 afgav betænkning (dvs. efter fremkomsten af lovudkast nr. 2, der kom i oktober 1980, og som ikke, hvad angår bemærkningerne til dette spørgsmål, adskiller sig fra nærværende 3. lovudkast).

I Ølgaard-betænkningen forudses, at arbejdsopgaverne på apotekerne fremover forventes at kunne varetages af mindre personale samt i ørigt af personale med en kortere uddannelse end i dag.

Denne usikkerhed omkring forståelsen af ministeriets intentioner vedrørende personalekategoriernes uddannelser og omfanget af personale på apotekerne bør bortvejres.

Muligvis kan dette ske ved, at det indledende afsnit i bemærkningerne til kapitel 9 alene formuleres som en henvisning til gældende regler vedrørende uddannelserne.

ad § 39

Det må være i absolutte undtagelsestilfælde, at der ikke er ansat en provisor på et apotek. Derfor bør dispensationsmuligheden i stk. 2 begrænses til »i særlige tilfælde«.

ad § 40

Såvel lovtæst som bemærkninger bør tydeliggøres, således at der foretages en af-

grænsning af de berørte personalekategorier, f.eks. ved, at der i parentes nævnes provisorer, apoteksmedhjælpere og apoteksteknikere. I fortsættelse heraf bør stk. 2 formuleres: »Indenrigsministeren fastsætter regler om uddannelse af apoteksassistenter.«

ad § 41

Lovbemærkningerne anfører, at § 41 i sit indhold svarer til gældende bestemmelser og supplerer reglerne om farmaceutuddannelsen og apoteksassistentuddannelsen.

Den karakteristisk er ukorrekt.

1. Der indføres som noget nyt i lovgivningen en pligt til at uddanne farmaceutstuderende.

2. Der indføres som noget nyt i lovgivningen pligt til at uddanne »andre uddannelsessøgende«, som senere skal kunne beskæftiges indenfor lægemiddelforsyningen. (Jfr. tillige bemærkningerne til kapitel 9 vedrørende usikkerheden omkring forståelse af ministeriets intentioner med personalet).

3. Der indføres som noget nyt i lovgivningen en bemyndigelse til sundhedsstyrelsen til at kunne fastsætte nærmere regler for denne pligt.

Den upræcise formulering »andre uddannelsessøgende, hvis uddannelse giver adgang til senere beskæftigelse med lægemiddelforsyning« må udgå for at sikre, at der ikke hersker tvivl om ministeriets intentioner.

§ 41, stk. 1, bør derfor formuleres: »Apotekerne har pligt til at modtage farmaceutstuderende og apoteksassistentelever til praktisk oplæring og undervisning efter de derom gældende regler.«

ad § 42

Ingen bemærkninger.

ad § 43

At medtage en bestemmelse som § 43 forekommer ulogisk, når det i lovbestemmelserne i øvrigt foreslås, at de i den nuværende lov indeholdte bestemmelser om mægling i arbejdsstridigheder m.v. ikke bør videreføres.

De almindelige arbejdsretlige regler bør gælde også for apotekervæsenet.

ad § 44, stk. 1